№ 2. Warszawa, dnia 28 lutego 1922 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 210 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki ul. Bielańska 9.
Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

I.

18.

Wykaz ważniejszych Ustaw i rozporządzeń w styczniu w Dzienniku Ustaw R. P. i Monitorze Polskim za m. luty 1922 r.

GŁÓWNY URZĄD LIKWIDACYJNY.

Dz. Ust. Nr. 11, p. 91. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1921 r. w przedmiocie zwolnienia od obowiązku zgłaszania do rejestracji majątków, praw i interesów, należących do pewnych kategorji obywateli niemieckich.

Dz. Ust. Nr. 11, p. 94. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 r. w sprawie rozszerzenia zakresu działania i organizacji Komisji rewindykacyjnej przy Głównym Urzędzie Likwidacayjnym.

GŁÓWNY URZĄD ZIEMSKI.

Dz. Ust. Nr. 7, p. 55. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Panstwowych z dnia 31 grudnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie wykonania ustaw: z 18 marca 1920 r. i z 30 lipca 1921 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych.

ORGANIZACJA WŁADZ i URZĘDÓW.

Dz. Ust. Nr. 7, p. 54. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 stycznia 1922 r. o organizacji urzędów śledczych.

Dz. Ust. Nr. 11, p. 95. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 r. w przedmiocie włączenia gminy Kiernozia do powiatu Łowickiego.

POCZTA i TELEGRAF.

Mon. Pol. Nr. 36, p. 19. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 stycznia 1922 r. w przedmiocie uiszczenia gotówką opłat pocztowych za nadawane przekazy pocztowe i telegraficzne.

PRACA i OPIEKA SPOŁECZNA.

Dz. Ust. Nr. 11, p. 93. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1922 r. w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na trzy zmiany w tartakach.

Mon. Pol. Nr. 44, p. 22. Rozporządzenie Prezydenta Ministrów i Ministra Pracy i Opieki Społecznej, z dnia 3 lutego 1922 r. w przedmiocie zmiany regulaminu Komisji lokalnych do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowniczych w przemyśle i handlu, zatwierdzonego rozporządzeniem z dnia 14 września 1920 r.

PRZEMYSŁ i HANDEL.

Dz. Ust. Nr. 10, p. 80. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowemi.

Dz. Ust. Nr. 11, p. 89. Ustawa z dnia 31 stycznia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat, ustanowionych w dekretach z dnia 4 lutego 1919 r. o patentach na wynalazki, ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie towarowych.

Dz. Ust. Nr. 12, p. 108. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1922 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Mon. Pol. Nr. 45, p. 23. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu, Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 14 lutego 1922 r. w sprawie wykazu towarów, których przywóz jest zabroniony.

ROLNICTWO.

Dz. Ust. Nr. 9, p. 64. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 11 stycznia 1922 r. o częściowej zmianie art. 4 Rozporządzenia wykonawczego z dnia 16 kwietnia 1920 r. do Ustawy z dn. 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej).

Dz. Ust. Nr. 10, p. 67. Ustawa z dnia 24 stycznia 1922 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do udzielenia w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych państwowej gwarancji finansowej do sumy Ł. 2,000,000 dla zobowiązań, zaciągniętych przez organizacje rolniczo-handlowe, na zakup zagranicą środków produkcji rolnej.

Dz. Ust. Nr. 10, p. 71. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1922 r. w przedmiocie likwidacji spraw b. rosyjskich państwowych ziemskich banków Szlacheckiego i Włościańskiego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

ROBOTY PUBLICZNE.

Dz. Ust. Nr. 10, p. 83. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 2 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele budowy.

SKARBOWOŚĆ.

Dz. Ust. Nr. 8, p. 57. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie ruchu samochodowego, motocyklowego i rowerowego przez granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 10, p. 73. Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 grudnia 1921 r. celem wykonania Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 grudnia 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 10, p. 74. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w sprawie zmiany § 92 Rozporządzenia z dnia 22 lipca 1920 r., zawierającego przepisy wykonawcze dla obszaru b. zaboru rosyjskiego w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn.

Dz. Ust. Nr. 10, p. 75. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1922 r. w sprawie uchylenia art. VI Przepisów wykonawczych do Ustawy z dnia 11 marca 1919 r. w przedmiocie czasowego zakazu przywozu znaków pieniężnych w walucie austrjacko-węgierskiej, niemieckiej i rosyjskiej.

Dz. Ust. Nr. 11, p. 86. Ustawa z dnia 24 stycznia 1922 r. o zniesieniu mocy obowiązującej ustawy z dnia 20 maja 1921 r. o tymczasowym poborze państwowego podatku dochodowego i o wstrzymaniu potącania podatku dochodowego przez służbodawców na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Dz. Ust. Nr. 12, p. 106. Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej z dnia 16 grudnia 1921 r.

Dz. Ust. Nr. 12, p. 111. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1922 r. w przedmiocie formowania drożdży prasowanych krajowych i zagranicznych.

Dz. Ust. Nr. 12, p. 112. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1922 r. w sprawie przesunięcia terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Dz. Ust. Nr. 12, poz. 113, Rozporządzenie Ministra Skarbu, Ministra Sprawiedliwości i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 13 lutego 1922 r., w sprawie uzupełnienia art. 4 rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Dz. Ust. Nr. 11, poz. 87, Ustawa z dnia 27 stycznia 1922 r., w przedmiocie zmiany i uzupełnienia niektórych przepisów obowiązującego w b. Królestwie Polskiem kodeksu cywilnego z 1825 r., oraz ustawy postępowania cywilnego, dotyczących nieobecnych i zaginionych.

WOJSKOWOŚĆ.

Dz. Ust. Nr. 9, poz. 61, Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie powołania mężczyzn, urodzonych w r. 1901 do czynnej służby wojskowej w szeregach wojska stałego.

WYZNANIA.

Dz. Ust. Nr. 7, poz. 49, Dekret z dnia 14 stycznia 1922 r., o wywłaszczeniu gruntu na rzecz rozszerzenia żydowskiego cmentarza grzebalnego w Żychlinie.

Mon. Pol. Nr. 38, poz. 20, Tymczasowe przepisy o stosunku Rządu do Kościoła Prawosławnego w Polsce.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dz. Ust. Nr. 9, poz. 63, Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 1 stycznia 1922 r., w przedmiocie

korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

Dz. Ust. Nr. 10, poz. 78, Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 23 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie przepisów sanitarnych dla hoteli, pokojów umeblowanych i pensjonatów.

Dz. Ust. Nr. 10, poz. 79, Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 12, poz. 104, Ustawa z dn. 27 stycznia 1922 r., w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych.

II.

19.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 2-go stycznia 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r., w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drewno opałowe i budulcowe (Dz. P. P. P. Nr. 20, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ceny drzewa budulcowego na pniu za jeden metr sześcienny (1 m^3.) zajętego ogólnie w lasach prywatnych w myśl postanowień artykułów 1, 2 i 3 rozporządzenia z dnia 2 września 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 89, poz. 586) jako też zajętego oddzielnemi zarządzeniami w ilości ponad normę ustaloną w art. 2 i 3 tegoż rozporządzenia określać będą na podstawie średnich cen targowych właściwi wojewodowie po zasięgnięciu opinji komisji do tego celu powołanych.

§ 2. Komisje, przewidziane w § 1 winny się składać: z wojewody, jako przewodniczącego i 4 członków, powołanych przez wojewodę, a mianowicie z przedstawiciela Ministerstwa Robót Publicznych, z przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i przedstawicieli lasów lub przedstawiciela przemysłowców drzewnych.

§ 3. Oznaczanie cen winno się odbywać każdego miesiąca dla wszystkich lasów całego obszaru województwa, z których drewno budulcowe jest pobierane przez urzędy odbudowy na cele odbudowy, przyczem wysokość cen winna być uzależniona od stosunków lokalnych, eksploatacyjnych i odległości od najbliższej stacji kolejowej.

§ 4. Od decyzji wojewody, wydanych w myśl niniejszego rozporządzenia właścicielowi lasu oraz osobom wymienionym w art. 5 rozporządzenia z dnia 2 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 586) przysługuje prawo odwołania się w terminie 14-dniowym od dnia zawiadomienia do Ministra Robót Publicznych, który rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drewna.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r., odnośnie do drewna budulcowego, dla którego asygnacje zostały wydane przez urzędy odbudowy po 1 stycznia 1922 r., względnie dla którego protokóły odbiorcze zostały sporządzone po tymże terminie.

Jednocześnie tracą moc: 1) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia cen drzewa wydanego na mocy ustawy sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. (Monitor Polski Nr. 161 z dnia 21 lipca 1919 r., 2) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 5 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 417) i 3) rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 1 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 679).

Minister Robót Publicznych:
(—) *G. Narutowicz.*

Minister Skarbu:
(—) *Michalski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *J. Raczyński.*

III.

20.

Instrukcja dla Komisji powołanej przez Wojewodę Warszawskiego do spraw weterynaryjno-odszkodowawczych.

W wykonaniu okólnika Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 11 stycznia 1922 r. Nr. 397, w przedmiocie przyznawania odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, przez władze zarządzonych, oraz za przedmioty, zniszczone przy tłumieniu zwierzęcych chorób zaraźliwych, zarządzam, co następuje:

§ 1. Badanie aktów odszkodowania oraz wniosków w przedmiocie przyznania lub odmowy odszkodowania, przesyłanych w myśl ustępu 1, na wstępie wymienionego okólnika Urzędowi Wojewódzkiemu przez Komisję weterynaryjno - wykonawczą, przeprowadzać będzie Komisja do spraw weterynaryjno - odszkodowawczych, w skład której wchodzą; kierownik Oddziału weterynarji Wydziału Rolnictwa i Weterynarji lub w jego zastępstwie urzędnik tegoż Oddziału, delegowany przez Naczelnika Wydziału Rolnictwa i Weterynarji, delegat Wydziału Administracyjnego (Oddziału prawno - administracyjnego (oraz delegat Wydziału Budżetowo - Gospodarczego.

§ 2. Komisji przewodniczy Kierownik Oddziału weterynarji, Wydziału Rolnictwa i Wet., względnie zastępujący go urzędnik tego Oddziału. Obowiązkiem Przewodniczącego Komisji jest ustalać w miarę potrzeby i w porozumieniu z innymi członkami Komisji terminy posiedzeń, które od-

bywać się winny w godzinach urzędowych poza godzinami, wyznaczonemi do przyjęć stron, przygotować materjał, który na każdem posiedzeniu ma być rozpatrzony, umożliwić członkom Komisji przejrzenie odnośnych aktów przed posiedzeniem, dbać o poprawną formę protokółów posiedzeń i uchwał Komisji i czuwać nad tem, aby uchwały Komisji wraz z właściwemi aktami bezzwłocznie przedstawiane były Naczelnikowi Wydziału Rolnictwa i Weterynarji, ktróy zarządzi dalsze postępowanie (§ 5).

Przy wyznaczeniu terminów posiedzeń Komisji Przewodniczący weźmie pod uwagę, iż przyznane odszkodowanie winno być wypłacone uprawnionemu w przeciągu czterech tygodni od chwili ukończenia czynności Komisji weterynaryjno-wykonawczej. Każda zatem sprawa, przesyłana Urzędowi Wojewódzkiemu przez tę Komisję, winna być rozpatrzona przez Komisję Wojewódzką najpóźniej w ciągu dwóch tygodni. Za ścisłe zachowanie tego terminu, ponosi odpowiedzialność Przewodniczący Komisji.

§ 3. Zadaniem Komisji jest dokładne zbadanie aktu odszkodowania pod względem prawidłowości technicznego sposobu przeprowadzenia czynności sanitarno - weterynaryjnych oraz ocenienie wniosku pod względem jego prawnego uzasadnienia, wreszcie sprawdzenie, czy proponowana we wniosku kwota odszkodowania odpowiada ustanowionym normom szacunkowym.

§ 4. Uchwała Komisji bądź jest zgodna z wnioskiem Komisji weterynaryjno - wykonawczej, bądź też stwierdza braki i niedokładności poprzedzającego postępowania lub istotną wadliwość wniosku pod względem prawnym lub wymiaru odszkodowania. W pierwszym wypadku zużytkuje Komisja dołączone do niniejszej instrukcji wzory uchwał (A. i A. 1). W drugim wypadku uzasadni Komisja w uchwale konieczność zwrócenia aktów Komisji weterynaryjno - wykonawczej do sprostowania lub uzupełnienia dochodzeń lub ponownego zbadania sprawy i ponownego powzięcia uchwały i sformułowania wniosku.

Uchwały Komisji zapadają większością głosów.

§ 5. Uchwały Komisji mają znaczenie opinji i jako takie winny być przedstawiane Naczelnikowi Wydziału Rolnictwa i Weterynarji, który albo zarządzi postępowanie, przewidziane w punkcie 3 okólnika Ministerstwa Rolnictwa i D. P., albo spowoduje uzyskanie wyjaśnienia i dyrektywy Ministerstwa (p. 8 okólnika).

§ 6. Protokóły posiedzeń Komisji winny ograniczać się do wskazania daty posiedzenia, wymienienia nazwisk członków i wyszczególnienia rozpatrywanych spraw z zaznaczeniem przy każdej z nich w krótkich słowach rodzaju zapadłej uchwały.

Protokóły, jakoteż oryginały uchwał Komisji podpisane przez wszystkich członków, przechowywane będą w kancelarji Wydziału Roln. i Weterynarji.

Warszawa, 2 lutego 1922 r. Nr. 52/8/W9.

Wojewoda:
w z. (—) *Bilski.*

Załącznik A.

Na podstawie przedłożonych relacją z dnia . . . . 19 . . . Nr. . . . . . aktów o tłumieniu zarazy . . . . w gminie . . . . . . wsi . . . . . . przyznaje się Panu . . . . w . . . . za . . . . zabite z polecenia władzy lub padłe po szczepieniu zarządzonem przez władzę przedmioty zniszczone z polecenia władzy dnia . . . . celem stłumienia wspomnianej zarazy, zgodnie z art. . . . . odszkodowania w kwocie . . . . słownie . . . .

Warszawa, dnia . . . . 192 . . . r.

Przewodniczący:

Członkowie:

Załącznik „A. 1“.

Na podstawie aktów dochodzenia o zarazie . . . . . . w gminie . . . . zgodnie z art. . . . . odmawia się p. . . . . odszkodowania za . . . . zabite dnia . . . . . celem stłumienia wspomnianej zarazy . . . . ponieważ Pan . . . .

Warszawa, dnia . . . . 192 . . . r.

Przewodniczący:

Członkowie:

IV.

21.

Okólnik Nr. 10 do wszystkich P.P. Starostów i PP. Prezydentów miast wydzielonych Województwa Warszawskiego, w sprawie udziału lekarzy powiatowych w instytucjach hygieniczno-społecznych.

Liczne Zarządy Komunalne, bądź utrzymują, bądź organizują rozmaite instytucje hygieniczno-społeczne, jak przychodnie, poradnie dla matek, żłobki, krople mleka, ochronki i t. p.; do wykonywania czynności lekarskich w instytucjach powyższych, Sejmiki zazwyczaj powołują lekarzy wolno-praktykujących. W ten sposób funkcjonują niestety nie zawsze równolegle organy lekarskie, jedne z ramienia samorządów, inne z ramienia Państwa w osobach lekarzy powiatowych; ostatni, nie posiadając dostatecznej styczności z instytucjami hygieniczno - społecznemi, nie mogą w takiej mierze, w jakiejby tego życzyć należało, nadawać jednolitego kierunku biegowi całego szeregu spraw b. ważnych.

Wobec naszkicowanego stanu rzeczy, tudzież gwoli uniknięcia dwoistości zarządzeń, zawsze niepożądanej, gdyż wnoszącej pewien chaos, Ministerstwo Zdrowia Publicznego uważa za nader pożądane jaknajszersze zainteresowanie lekarzy powiatowych całokształtem spraw ściśle z hygieną społeczną związanych, oczekując, że w ten sposób uda się nawiązać i utrzymać ścisły kontakt między Min. Zdrowia Publicznego, a społeczeństwem i samorządami.

Wychodząc z powyższego założenia Ministerstwo Zdrowia Publicznego, reskryptem z dnia 12 b. m., za Nr. 1185/99—22, wyraziło życzenie, by samorządy do wymienionych instytucji na stanowiska lekarskie zapraszały lekarzy powiatowych. Dodatkowe wynagrodzenia stąd pochodzące, podnosząc skromne uposażenie lekarzy powiatowych, bezwątpienia wielu z nich zachęci do wzięcia żywego udziału w tej tak doniosłej sprawie, jednocześnie zaś zwolni ich od konieczności poszukiwania dodatkowych zarobków na drodze praktyki prywatnej.

Komunikując o powyzszem, ze swej strony zaznaczam, że powierzenie lekarzom powiatowym stanowisk lekarskich w zmiankowanych instytucjach, uważam za pożądane i celowe.

Warszawa, dn. 27.I. 1922 r., Nr. 2, p. 194/1.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

22.

Okólnik (Nr. 11) do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie skryptów dłużnych, wystawionych przed 1-ym lipca 1921 r.

Wele skryptów dłużnych, wystawionych do dn. 1 lipca 1921 r., przez korzystających z pomocy rolnej z kredytu 3-miljardowego, przyznanego zgodnie z Ustawą z dnia 18 marca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 30/1921 r., poz. 174), sporządzone były bez zachowania ustalonych formalności z powodu spóźnionego wydania ustawy i rozporządzenia o pomocy rolnej w 1921 r., oraz dla banku odnośnych blankietów, obowiązujących przy udzielaniu pożyczek i rozesłanych Starostwom dopiero w pierwszych dniach czerwca r. b.

Sporządzenie nowych skryptów dłużnych, wzamian za nieformalne, wymagałoby bardzo wiele czasu i połączone byłoby z wielkiemi trudnościami.

Wobec tego Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, reskryptem z dn. 29 grudnia 1921 r. Nr. 16311/RV, upoważniło Państwowy Bank Rolny:

1) do honorowania skryptów dłużnych, wystawionych przez niepiśmiennych, z zaświadczeniami podpisów, dokonanemi tylko przez rejentów;

2) do przyjmowania skryptów dłużnych, sporządzonych do 1 lipca 1921 r., bez zachowania ustalonych formalności, i

3) do wyrównania różnic w poborze podatku administracyjnego przy pobieraniu przynależnej raty płatności.

Warszawa, dn. 10.II. 1922 r. Nr. BG 4/98/II.

Wojewoda:
w z. (—) *Bilski.*

23.

Okólnik (Nr. 13) do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie przepisów rachunkowych.

Z dniem 1 stycznia 1922 r. obowiązują nowe przepisy rachunkowe, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z dnia 10 grudnia 1921 r. Nr. 45, poz. 564 (Monitor Polski Nr. 285 z 1921 roku).

Zgodnie z § 77 tych przepisów, winny być prowadzone w urzędach I instancji następujące księgi rachunkowe:

1) Księga kredytów i wydatków budżetowych,
2) Księga przychodów budżetowych,
3) Księga sum depozytowych,
4) Księga wystawionych asygnacji,
5) Księga zaliczek,
6) Księga zawiadomień pocztowych,
7) Księga kontroli blankietów asygnacji,
8) Księga funduszów specjalnych,
9) Pamiętnik należytości biernych,
10) Księgi pomocnicze, do których zalicza się:
a) karty likwidacyjne, względnie księga płac i
b) księgę zadłużeń urzędników, względnie karty zadłużeń.

Każda księga winna być zaopatrzona w skorowidz kont, a stronnice jej winny być ponumerowane. Kreślenia i poprawki, oraz skrobania, nie są dopuszczalne. W razie omyłki, należy posługiwać się przedziałką dla opisywań, w tych zaś księgach, w których przedziałek takich niema, należy poprawki uskutecznić czerwonym atramentem i je omawiać (§ 68).

Powyższe księgi należy prowadzić podług niżej wyszczególnionych wskazówek, a mianowicie:

ad 1) Księga Kredytów i wydatków budżetowych (§ 69).

W księdze kredytów (wzór Nr. 11 Dzien. Urzędowy M-wa Skarbu Nr. 46 z roku 1921) otwiera się osobno konta dla każdej pozycji budżetowej z takiem obliczeniem, ażeby w ciągu roku można uniknąć przeniesień na inne stronice tejże księgi, nie następujące po sobie w kolejnym porządku. W przedziałkach 1—7, przeznaczonych do zapisywania sum otwartego kredytu i zachodzących w nim zmian, zapisuje się pozycję na podstawie otrzymywanych z Kasy Skarbowej zawiadomień o otwarciu kredytów i wszelkich zmianach, czy to z powodu dodatkowego otwarcia kredytu, czy zrefundowaniu kredytu wskutek niezrealizowania wystawionej asygnacji, czy też z powodu zwrotu niewypłaconych asygnowanych sum, lub też zmniejszenia kredytu, przeniesionego do dyspozycji innego rządu. W przedziałkach 8 — 12, zapisują się asygnowania z danego kredytu. Przedziałka 13 służy do wyprowadzenia po zapisaniu każdej asygnacji pozostałości kredytu przez porównanie sum w przedziałkach 12 i 7. W przedziałce 14 uwidacznia się datę wypłaty na podstawie zwróconego przez kasę talonu zrealizowanej asygnacji. W przedziałce 15 wpisuje się kwotę wypłaconą.

Przy zamknięciu miesięcznem, jak również po upływie okresu budżetowego wyprowadza się podsumowanie przedziałek 3, 4, 5, 6, a w przedziałce 15 sumę wypłaconą. Podsumowanie wyprowadza się

za miesiąc sprawozdawczy i osobno od początku okresu budżetowego.

ad 2) Księga przychodów budżetowych.

Jakkolwiek w § 70 przepisów rachunkowych przewidziane jest prowadzenie księgi przychodów budżetowych, podług wzoru Nr. 12, to jednak Wydział Druków przy Ministerstwie Skarbu nadesłał druki według wzoru starego ze względu na duży tychże zapas. Księga ta winna zawierać odrębne konta dla każdej pozycji budżetowej. Na każdem koncie zaznacza się właściwy dział, paragraf i pozycję budżetu przychodowego, oraz nazwę rachunku. Przedziałki 1—4 są przeznaczone dla księgowania tych preliminowanych według szczegółowego statutu przychodów, nad którymi winno czuwać starostwo. Rubryka 5 służy do zapisywania skreśleń, zarzadzonych przez kompetentną władzę w rubrykach 7—13 zapisuje się wszystkie rzeczywiste przychody, w rubryce 14 należności do odzyskania (różnice między rubryką 6 i 13), w rubryce 15 zaznacza się pozycję księgi pomocniczej, o ile jej prowadzenie jest niezbędne dla danego rachunku.

Przychody do tej księgi zapisują się na podstawie nadsyłanych przez Izby Skarbowe przy spisach (wzór Nr. 16) wykazów szczegółowych przychodów sum budżetowych wraz z dowodami kasowemi. Zamknięcie przeprowadza się miesięcznie i od początku okresu budżetowego.

ad 3) Księga sum depozytowych (§ 71).

Do tej księgi (wzór Nr. 9) należy przenieść każdą poszczególną pozycję niewydanych sum depozytowych z roku ubiegłego. Następnie zapisują się w odpowiednich rubrykach wpłacone sumy na depozyt Starosty, na podstawie wykazów szczegółowych i dowodów kasowych, nadsyłanych co miesiąc z Izby Skarbowej (§ 85 Przepisów).

Po zapisaniu do księgi tych depozytów należy niezwłocznie ustalić ich przynależność, przyczem sumy, należne do Skarbu Państwa zarachować na właściwy rachunek „asygnacją na przelew“ (§ 46 Przepisów), sumy zaś, podlegające doręczeniu ustalonej osobie asygnować pg. trybu wskazanego w § 61. Jedynie te sumy, co do których nie może być narazie ustalone ich przeznaczenie, lub też o ile były wpłacone tytułem kaucji, winny się pozostać w depozycie do ostatecznego wyjaśnienia ich przeznaczenia, względnie wyekspirowania terminu umowy i wykonania zawartych w niej warunków. Księga ta sumuje się zarówno za miesiąc sprawozdawczy, jakoteż od początku roku.

Prócz księgi sum depozytowych w razie potrzeby należy prowadzić księgę depozytów rzeczowych (wzór Nr. 10). Księga ta służy do zapisywania wszystkich depozytów rzeczowych, składanych w Kasach Skarbowych swego okręgu w skrzyniach i kopertach, według wskazówek w § 64 Przepisów Rachunkowych. Do tej księgi winny być zapisane i te depozyty rzeczowe, które Starostwo przyjmuje na przechowanie od innych władz i urzędów (depozyty sądowe).

ad 4) Księga wystawionych asygnacji (§ 73).

W księdze wystawionych asygnacji, prowadzonej według wzoru Nr. 13, osoby, otrzymujące talony do asygnacji, kwitują ich odbiór.

W razie wysłania talonu pocztą, dołącza się do księgi pokwitowanie pocztowe. Kwitowanie z odbioru talonów na grzbietach asygnarjusza obecnie nie jest obowiązujące.

Kolejny numer tej księgi winien się zgadzać z numerem na wystawionej asygnacji, przyczem w razie uszkodzenia blankietu asygnacji lub zepsucia nie należy pomijać numerem takiej asygnacji, w księdze zaś pod tym numerem odnotować o zepsuciu blankietu.

ad 5) Księga zaliczek (§ 74).

Księga zaliczek prowadzi się według wzoru Nr. 14. Prowadzący tę księgę winien czuwać nad tem, aby każda osoba, która pobrała zaliczkę, przedłożyła władzy asygnującej w terminie przepisanym należycie udokumentowany rachunek.

Zaliczki na rachunek otwartych kredytów mogą być asygnowane (§ 53):

1) urzędom, do rąk upoważnionych do tego funkcjonarjuszów, na wydatki kancelaryjne i gospodarcze;

2) urzędom, do rąk funkcjonarjuszów, na wydatki inwestycyjne, tudzież dostawcom, przedsiębiorcom i wykonawcom robót publicznych;

3) a) urzędom na koszta delegowania urzędników w sprawach służbowych;

b) urzędnikom, delegowanym, na koszta komisyjne.

4) Władzom i urzędom do rozdawania wsparć i zapomóg z funduszów państwowych.

Wysokość zaliczek na poszczególne rodzaje wydatków oznacza dla każdego z podległych im urzędów, odnośne Ministerstwo, przyczem wysokość zaliczek, wymienionych w ustępie 1 i 3a, nie może przekraczać 5% sumy otwartego kredytu, a w ustępie 2-im — 10% tego kredytu.

Wysokość zaliczek dla urzędników (p. 3 b) normują osobne przepisy (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. art. 9, Dz. Ust. R. P. Nr. 74 z roku 1920, poz. 507).

Zaliczki mogą być udzielane tylko na rachunek kredytu bieżącego okresu budżetowego i tylko na takie wydatki, które wymagają natychmiastowego i bezpośredniego pokrycia.

Władze asygnujące mogą udzielać nowych zaliczek dopiero po złożeniu im przez te osoby, które otrzymały zaliczki, rachunków, usprawiedliwiających wydatkowanie poprzednich zaliczek w całości lub w przeważającej części (§ 54). Nie dotyczy to jedak zaliczek inwestycyjnych (ustęp 2 § 53), przy których udzielanie dalszych zaliczek jest zawisłe od stwierdzenia postępu w wykonaniu umów i robót. Jeżeli z poprzednich zaliczek pozostała niewydatkowana kwota, to nowe zaliczki łącznie z tą kwotą nie mogą przewyższać ustanowionej dla danego urzędu normy kredytu na zaliczki. Pozostałości zaliczek, nie wydanych do końca okresu budżetowego, winny być zwrócone do kas Skarbowych nie później, jak ostatniego dnia tegoż okresu budżetowego.

Przy wyliczaniu się z zaliczek, należy każdy wydatek usprawiedliwić oryginalnemi kwitami osób lub firm, na rzecz których uskuteczniono wypłaty (§ 56). Dla usprawiedliwienia drobnych wydatków, szczegółowo wyliczonych w jednem sprawozdaniu nie dosięgających łącznie mk. 300

(trzysta marek) z których jednak żaden nie może przewyższać marek stu, wystarcza potwierdzenie Starosty o ich istotnem dokonaniu (okólnik M. Sk. z dn. 30/IX 1920 r., L. 49999/6328 — Dz. Urz. M-wa Sk. z 1920 r. Nr. 41, poz. 600, § 58).

Delegowani urzędnicy winni, w ciągu dni 14 od chwili ukończenia czynności delegacyjnych, złożyć rachunki usprawiedliwiające wydanie zaliczeń, ewentualnie zwrócić do Kasy Skarbowej niewydaną sumę (§ 56).

Wysokość zaliczeń na poszczególne pozycje budżetu będzie określoną w osobnem zarządzeniu.

ad 6) Księga zawiadomień pocztowych (§ 9).

Do księgi tej, prowadzonej podług wzoru Nr. 1, zapisują się wszystkie zawiadomienia pocztowe na sumy pieniężne i inne walory, nadsyłane pocztą pod adresem Starostwa. Po zapisaniu do powyższej księgi i zaopatrzeniu w odnośne upoważnienie, zawiadomienia te należy odsyłać do Kasy Skarbowej celem podjęcia nadesłanej sumy. Kasa Skarbowa po otrzymaniu sumy z poczty odpowiednio zarachowywuje i zawiadamia o tem bezzwłocznie Starostwo, które winno odnotować w księdze zawiadomień pocztowych w odpowiednich rubrykach sumę istotnie otrzymaną, oraz stronę i pozycję odnośnej księgi, w której nadesłana suma została zaprzychodowana.

ad 7) Kontrola blankietów asygnacji (§ 25).

Kontrola blankietów asygnacji, prowadzi się w księdze podług wzoru Nr. 6. Do tej kontroli winna być wpisana po stronie przychodowej pozostałość asygnat z roku ubiegłego i zapisywane na przychód asygnaty, otrzymane w bieżącym roku oraz rozchód tych asygnacji. Przechowywanie blankietów asygnacji Starosta powierza odpowiedzialnemu za nie urzędnikowi.

Blankiety asygnat Starostwa otrzymują z Urzędu Wojewódzkiego na piśmienne zapotrzebowanie.

ad 8) Księga funduszów specjalnych (§ 62).

Starostwa, dysponujące sumami funduszów specjalnych (jak składki ogniowe i t. p.), wpłacanemi do Kas Skarbowych, zapisują je w odpowiednich księgach na podstawie wykazów szczegółowych i dowodów kasowych, nadsyłanych co miesiąc z Izby Skarbowej. Dla tych funduszów prowadzi się księgę przychodu i rozchodu oraz księgi pomocnicze według układu, dostosowanego do charakteru tych funduszów. Księgę przychodu i rozchodu sumuje się miesięcznie i zamyka rocznie (§ 72).

Wydatkowanie takich sum określają osobne rozporządzenia.

UWAGA: O ile Starostwo dysponuje omawianemi wyżej funduszami specjalnemi, należy o tem *osobno* donieść Urzędowi Wojewódzkiemu z podaniem rodzaju tych sum oraz podstawy do pobierania i wypłacania takowych. Powyższe nie dotyczy sum komunalnych.

ad 9) Pamiętnik należytości biernych (§ 75).

Do pamiętnika należytości biernych (wzór Nr. 15) wpisuje się takie należytości, nad których asygnowaniem mają obowiązek czuwać Starostwa.

Do takich zalicza się należytości wypływające z zobowiązań Skarbu Państwa, stosownie do zawartych umów i płatne w określonych terminach (komorne, prenumeraty i t. p.). Druki na prowadzenie pamiętnika będą przesłane Starostwom po otrzymaniu z wydziału druków.

ad 10) Księgi pomocnicze (§ 76).

Na pobory służbowe funkcjonarjuszy państwowych należy prowadzić *dotychczasową* ewidencję należytości i wypłat, jakoteż wszelkich potrąceń z poborów każdego funkcjonarjusza.

Zarządzenie w tej sprawie będzie wydane osobno.

W razie przeniesienia funkcjonarjusza państwowego na inne miejsce służbowe, należy przesłać tej władzy, której przeniesiony funkcjonarjusz podlegać będzie, wykaz obejmujący dokładny obraz należytości i zadłużeń tego funkcjonarjusza.

W sprawie prowadzenia ksiąg inwentarzowych materjałowych oraz innych pomocniczych ksiąg gospodarskich będzie wydane osobne zarządzenie.

Niezależnie od podanego sposobu prowadzenia wyżej wyszczególnionych ksiąg Starostwo winno stosować się do następujących wymagań, wynikających z przepisów rachunkowych, a mianowicie:

A. Pobieranie dochodów (§ 8).

Należytości państwowe winny być wnoszone przez płatników bezpośrednio do Kas Skarbowych, lub na ręce specjalnych poborców. Wpłaty mogą być uskutecznione również za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności na rachunek tych Kas Skarbowych, które posiadają w niej swoje konta.

Starostwa nie przyjmują żadnych sum — lecz kierują płatników do Kas Skarbowych. U siebie nie mają prawa przechowywać żadnych funduszów (§ 2).

B. Dokonywanie wydatków.

Starostwa dokonywują wydatków z przyznanych im kredytów budżetowych wyłącznie za pośrednictwem Kasy Skarbowej bezpośrednio do rąk wierzycieli Skarbu Państwa (§ 2) za pomocą asygnacji (§ 23) sporządzonych zgodnie z § 27 i 28 Przepisów Rachunkowych, i podpisanych przez Starostę lub jego zastępcę oraz kontrasygnowanych przez urzędnika odpowiedzialnego za rachunkowość.

Żaden wydatek nie może być uskuteczniony, jeżeli nie znajduje pokrycia w kredycie, przewidzianym w budżecie (§ 1).

Asygnację wystawia się bezpośrednio na imię osoby, lub firmy, względem której istnieje zobowiązanie Państwa, nie wyłączając funkcjonarjuszów państwowych, którzy z własnych funduszów pokryli wydatki urzędowe i którym z tego tytułu

należy się zwrot tych wydatków. Pozatem Starostwa mogą wystawiać asygnację na imię bądź kierowników urzędu, bądź też innych upoważnionych funkcjonarjuszów, tylko na sumy niezbędne do wypłaty poborów służbowych i innych należytości zbiorowych, zaliczek na wydatki kancelaryjne i gospodarcze, a w niektórych wypadkach na sumy niezbędne na wypłaty robocizny, wsparć, zapomóg i t. p. (§ 29).

Przy sporządzaniu asygnacji na imię osoby upoważnionej do odbioru przez bezpośredniego wierzyciela skarbu, sprawdzanie legalności pełnomocnictwa należy do władzy asygnującej (§ 30).

Jeśli jednej osobie przypadają do wypłaty należytości *z różnych paragrafów* lub pozycji budżetu, to Starostwo sporządza jedną asygnację, z wyszczególnieniem jednak w nagłówku asygnacji kwot, dotyczących każdej pozycji.

Wystawienie jednej asygnacji na wypłaty z kredytu różnych budżetów i okresów budżetowych nie jest dopuszczalne (§ 31).

W asygnacjach i talonach, jak również w dowodach, stanowiących podstawę do asygnowania nie może być skrobań, ani wycierań.

Treść asygnacji może być litografowana, drukowana lub pisana na maszynie, jednak suma asygnowana, imię i nazwisko odbierającego, oraz paragraf i pozycję budżetu muszą być wpisane ręcznie. W razie omyłki w treści asygnacji należy przekreślać mylnie napisane wyrazy *czerwonym* atramentem, poprawkę omówić i stwierdzić podpisem Starosty lub jego zastępcy. *Suma wyrażona w asygnacji, nie może być poprawiona, ani w cyfrach, ani w słowach.*

Uszkodzone blankiety asygnacji przekreśla się i zaopatrzone w odpowiednią uwagę pozostawia w zeszycie asygnacji (§ 32).

C. Przekazywanie asygnowanych sum pocztą.

Starostwa mogą w asygnacjach polecać Kasie Skarbowej przesyłanie wyasygnowanych sum pocztą. W tych wypadkach przesyła się Kasie asygnację wraz z nieodciętym talonem i wypełnionym przekazem pocztowym, a pismo, zawiadamiające o przekazaniu wyasygnowanej sumy właściwej osobie.

Kasa Skarbowa wysyła adresatowi należną sumę po potrąceniu kosztów przesyłki, a talon z adnotacją o wysłaniu pieniędzy zwraca Starostwu.

Funkcjonarjuszom państwowym, urzędującym po za siedzibą Kasy, mogą być pobory służbowe przekazywane za pośrednictwem poczty, na kilka dni przed terminem ich płatności. W tym celu Starostwo przesyła asygnację wraz z wypełnionym przekazem najpóźniej na 5 dni przed nastaniem terminu płatności poborów — do Kasy. *Koszta* przesyłki pocztą poborów i innych należytości służbowych, przypadających funkcjonarjuszom państwowym, pokrywa Kasa Skarbowa (§ 33).

D. Talony asygnacji.

Zwrócone przez Kasy Skarbowe talony asygnacji po wypłaceniu asygnowanej sumy należy odnotować w księgach rachunkowych dokonanie wypłaty i dołączyć talon do odpowiednich dowodów rachunkowych (§ 35).

Jeżeli talon został zagubiony lub zniszczony to Starostwo po ściągnięciu poprzedniej niezrealizowanej asygnacji, wystawia na prośbę interesanta nową asygnację. Poprzednią niezrealizowaną asygnację należy przekreślić i dołączyć do odnośnych akt urzędowych, a o unieważnieniu pierwotnej asygnacji i wydaniu nowej umieścić adnotację w księgach rachunkowych, oraz na grzbiecie unieważnionej asygnacji (§ 37).

Starostwo jest odpowiedzialne za prawidłowe sporządzanie asygnacji i za wydanie talonu osobie uprawnionej do odbioru (§ 38).

E. Asygnowanie poborów służbowych.

Do asygnowania poborów służbowych funkcjonarjuszom państwowym, służy lista płatnicza. W liście płatniczej (wzór Nr. 8) należy wyszczególnić imiona i nazwiska osób, otrzymujących pieniądze, ich stanowiska służbowe, poszczególne sumy składające się na pobory, jak również wszelkie potrącenia. Listy płatnicze, z własnoręcznem pokwitowaniem odbiorców w osobnej przedziałce i wyszczególnieniem otrzymanie kwoty słowami, traktuje się na równi z innymi dowodami rachunkowymi, stanowiącymi podstawę do asygnowania. Przy przesyłaniu pieniędzy pocztą, kwit (recepis) pocztowy dołącza się do listy płatniczej. W razie podejmowania należytości przez osoby upoważnione do tego, osoby te kwitują odbiór na liście, do której dołącza się odnośne upoważnienie należycie opłacone stemplem (§ 41).

Przy pierwszem wymierzaniu poborów należy dołączyć do listy odpis dekretu nominacji, jak również winny być dołączone odpisy rozporządzeń tyczących się wszelkich zmian w poborach np. za wysługę lat, studja wyższe, zmiany stanu rodzinnego, oraz odpis dekretu o zwolnieniu funkcjonarjusza.

Sumy przypadające do wypłaty na zasadzie listy płatniczej, asygnuje się na imię upoważnionego przez Starostę do tego urzędnika.

Talon asygnacji zbiorowej nie może być odstąpiony na rzecz innej osoby (§ 42).

Jeżeli część wyasygnowanej sumy, objętej asygnacją zbiorową, z jakiegokolwiek powodu nie została wypłaconą, to niewypłaconą kwotę należy zwrócić do Kasy Skarbowej w ciągu 15 dni od daty zrealizowania asygnacji, podając w deklaracji płatniczej powody niewypłacenia, numer asygnacji, dział, § i pozycję budżetu, z którego nastąpiła wypłata. W liście płatniczej, w miejscu przeznaczonem na podpis odbiorcy, wpisuje się czerwonym atramentem datę i numer kwitu Kasy Skarbowej. Kwit ten dołącza się do listy płatniczej (§ 43).

Pobory, należne urzędnikowi czasowo nieobecnemu, mogą być wypłacone na zasadzie wydanego przez niego upoważnienia, opłaconego stemplem, lub mogą być pominięte w liście płatniczej w przedziałkach kwotowych i wyasygnowane po powrocie urzędnika osobną zwykłą asygnacją, wystawioną na jego imię. W tym wypadku listy płatniczej sporządzać nie potrzeba (§ 44).

F. Asygnacje na przelew.

Za pomocą asygnacji na przelew dokonywa się rozrachunku między różnemi władzami i urzę-

dami państwowemi (§ 46) trybem wskazanym w § 47 i 48 Przepisów Rachunkowych.

G. Potrącenia.

Gdy zachodzi potrzeba dokonania potrąceń z asygnowanej sumy Starostwo wyszczególnia potrącenia w treści asygnacji i zaznacza na jakie fundusze winny być zarachowane potrącone kwoty, a zarazem dołącza do asygnacji wykazy lub deklaracje oddzielnie na każdy rodzaj potrąceń. Sumę przypadającą do wypłaty, po uskutecznieniu potrąceń wypisuje się w asygnacjach słownie. W talonie asygnacji podaje się sumę, która ma być wypłaconą po dokonaniu potrąceń.

W wykazach lub deklaracjach na potrącenia należy podawać wszelkie szczegóły, niezbędne do właściwego zarachowania potrąceń (§ 39).

H. Sprawdzanie rachunków.

Przed wystawieniem asygnacji Starostwo sprawdza rachunek, stanowiący podstawę asygnowania i ustala kwotę należytości oraz osobę uprawnioną do jej otrzymania. Na rachunkach tych napisanych atramentem lub na maszynie, względnie ołówkiem chemicznym winny być wskazane imię i nazwisko (firma) i adres wystawiciela rachunku, oraz jego podpis, nazwa urzędu, na rzecz którego wykonano świadczenie, paragraf i pozycja budżetu, których należytość dotyczy, podpis urzędnika sprawdzającego rachunek pod klauzulą „sprawdzono na kwotę . . . . .“ podpis Starosty, lub jego zastępcy, zatwierdzający rachunek pod klauzulą „do wypłaty kwota . . . . “.

Jeżeli zaś przedmiot podlega inwentaryzacji lub zapisaniu do księgi materjałowej, wzgl. innej księgi pomocniczej, nadto winna być odnotowana na rachunku pozycja odnośnej księgi.

Prócz tego przy sprawdzaniu rachunków należy mieć na uwadze czy rachunek dostatecznie opłacony stemplem (Dz. Ust. R. P. Nr. 92/21 r. poz. 676 i że znaki stemplowe skasowane, zgodnie z § 10 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1921 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 107/21 r., poz. 706).

Na podstawie zatwierdzonego rachunku sporządza się asygnację, wciąga ją do księgi wystawionych asygnacji, oraz do księgi kredytów, uwidacznia w nagłówku asygnacji stronice tych ksiąg, zaświadcza na odnośnych dowodach zarówno o wystawieniu asygnacji z podaniem jej daty i numeru, jakoteż o zapisaniu jej do księgi kredytów, ewentualnie także do księgi należytości biernych.

Dowody rachunkowe, na podstawie których wyasygnowane należytości urzędnik rachunkowy przechowuje je do chwili przesłania Urzędowi Wojewódzkiemu, w osobnych teczkach, łącznie z nadsyłanemi przez Kasę Skarbową talonami zrealizowanych asygnacji (§ 24).

I. Przesyłanie dowodów rachunkowych (§ 78).

a) co do przychodu.

W końcu każdego miesiąca po sprawozdawczym Starostwa po zaksięgowaniu sum przychodowych i zamknięciu miesięcznem obowiązane przesyłać do Urzędu Wojewódzkiego wszystkie dowody kasowe w oryginale wraz z wykazami szczegółowymi Kas Skarbowych z odpisami Izb Skarbowych z dołączeniem dowodów rachunkowych usprawiedliwiających wpłaty.

b) co do wydatków.

Po uprzedniem zamknięciu miesięcznem wszystkich kont, dotyczących rozchodów, zarówno w księdze kredytów, jak i w księdze depozytów i funduszów specjalnych należy sporządzić wyciąg z tych kont według wzoru Nr. 19 i uzgodnić je do dnia 15 następnego miesiąca po sprawozdawczym z księgami Kasy Skarbowej. Na wyciągach tych Kasa Skarbowa winna stwierdzić uzgodnienie. Następnie należy przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu do dnia 20 każdego miesiąca wyciągi wyżej wskazane, z dołączeniem dowodów rachunkowych, usprawiedliwiających wydatki (listy płatnicze, rachunki, umowy, talony i t. p.) zgrupowane i wyszczególnione w spisie G. wzór Nr. 20, według paragrafów i pozycji budżetowych, względnie rodzajów rachunków i ułożone w chronologicznym porządku. Dokumenty dowodowe winny odpowiadać wymaganiom, „wskazanym wyżej pod F.“.

Nadmienia się przytem, że w księdze kredytów i wydatków budżetowych oraz w księdze sum depozytowych rachunki winny być prowadzone osobno z budżetu każdego Ministerstwa.

Odpowiedzialność za prawidłowe prowadzenie rachunkowości (§ 81).

Prowadzenie rachunkowości należy poruczyć jednemu z urzędników Starostwa najbardziej w tym kierunku ukwalifikowanemu, który będzie współodpowiedzialnym za terminowe prawidłowe wykonywanie poruczonych mu czynności rachunkowych, jak również za prawidłowe wystawianie asygnacji i kontrasygnowanie ich.

Imię i nazwisko tego urzędnika należy mi podać niezwłocznie, jak również należy donieść o zaszłych w tym względzie zmianach.

Warszawa, d. 16.II 1922 r. (Nr. BG. 531/I/14).

Wojewoda:

w z. (—) *Bilski.*

24.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów w sprawie niedokładności i braków w zestawianiu rachunków diet i kosztów podróży.

Przedstawiane do Urzędu Wojewódzkiego rachunki djet i kosztów podróży zawierają bardzo często różne braki i niedokładności, utrudniające w znacznym stopniu ich sprawdzanie i powodujące zwłokę w ostatecznem ich załatwieniu.

W celu uproszczenia i przyspieszenia sprawy wypłaty należności za rozjazdy służbowe urzędników, podaje się do wiadomości p. Starosty następujące wytyczne, obowiązujące przy zestawianiu rachunków djet i kosztów podróży:

1) Rachunek powinien podawać nazwisko, imię, stanowisko i stopień służbowy (kategorję płac) rachunkozdawcy;

2) dokładne oznaczenie celu podróży z podaniem godziny rozpoczęcia i ukończenia czynności komisyjnej;

3) przy wyjazdach do Warszawy — dworzec, na który rachunkozdawca przybył do Warszawy, i z którego odjechał, oraz godzinę przyjazdu i odjazdu, co niezbędne jest dla określenia zwrotu kosztów dorożek, dla których egzystuje taksa dzienna i nocna;

4) przy podróżach kołowych — odległość przebytą w kilometrach, względnie ilość godzin jazdy;

5) datę złożenia rachunku i podpis rachunkozdawcy;

6) podpis władzy przełożonej, stwierdzający słuszność zarachowań.

Zaznacza się przytem, że rachunki nie uwzględniające któregokolwiek z wyżej wymienionych punktów będą w przyszłości zwracane rachunkozdawcy bez akceptowania.

Równocześnie poleca się przesłać Urzędowi Wojewódzkiemu, i przesyłać przy każdorazowych zmianach, miejscową taksę dorożek i podwód.

Warszawa, d. 17.XI 1921 r. (Nr. BG. 796/I/2).

Za Wojewodę:
(—) *J. Przybyszewski.*

25.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów w sprawie dodatku na studja wyższe.

Na podstawie okólnika M. S. Wewn. z dn. 31 I r. b. Nr. 23 oznajmia się, że w myśl postanowień ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. o dodatku za studja wyższe dla urzędników państwowych (Dz. Ust. Nr. 4, p. 17) od 1 stycznia 1922 r. zmieniać się będzie wysokość dodatku za studja wyższe przyznanego urzędnikom państwowym oraz funkcjonarjuszom policji państwowej na zasadzie ustaw z dnia 13-go lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 65, p. 429 i 431) w stosunku w jakim pozostaje każdorazowy mnożnik dodatku drożyźnianego dla miejscowości klasy pierwszej do mnożnika 150.

Począwszy od 1 stycznia 1922 r. należy zatem dodatek za studja wyższe, przyznany wymienionym funkcjonarjuszom państwowym obliczać przy uwzględnieniu obecnie obowiązującego mnożnika dodatku drożyźnianego dla miejscowości pierwszej klasy 1700 w ten sposób, że dodatek za studja wyższe w dotychczasowej wysokości należy powiększyć 11,33 razy (1700 : 150 = 11,333...).

Na podstawie powyższego poleca się wypłacić uzupełnienia dodatku za studja wyższe w myśl podanych wyżej zasad za miesiąc styczeń 1922, oraz zarządzić wypłacanie tego dodatku, począwszy od 1 lutego 1922 r. w powiększonej wysokości.

Wydatek, połączony z wypłatą zasadniczego dodatku za studja wyższe w dotychczasowej wysokości należy zarachować na § 1 poz. 1-a i 2-a „płace“, zaś wydatek na uzupełnienie tego dodatku spowodowane powiększeniem w myśl ustawy z dnia 10 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 4, p. 17), jako mające charakter dodatku drożyźnianego, należy zarachować na § 1 poz. 1-b i 2-b „dodatki drożyźniane“ w budżecie właściwego resortu.

Warszawa, d. 6.II 1922 r. (Nr. BG. 194/I/50).

Za Wojewodę:
(—) *Przybyszewski,* w. r.

26.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów w sprawie niedokładności i braków w zestawianiu rachunków kosztów podróży.

W ślad za reskryptem z dn. 17.XI 1921 r. L. BG. 796/I/2 oznajmia się, że:

1) W myśl art. 5, poz. D. Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 5.VIII 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 74 1920 r., poz. 507) urzędnik delegowany służbowo zasadniczo używać może tylko pociągu osobowego. Użycie pociągu pośpiesznego winno być uzasadnione przez rachunkozdawcę i oddzielnie potwierdzone przez władzę przełożoną.

2) W wypadku jeśli siedziba Starostwa nie jest położona przy stacji kolejowej — przejazd na dworzec urzędnika delegowanego winien odbyć się końmi Starostwa. Użycie innego, płatnego sposobu przejazdu winno również być uzasadnione i potwierdzone przez władzę przełożoną.

Zaznacza się przytem, że w wypadku niezastosowania się do powyższego, zgłoszone należności nie będą uwzględnione ewentualnie ulegną zredukowaniu w myśl obowiązujących przepisów.

Warszawa, d. 8.II 1922 r. (Nr. BG. 378/I/3).

Za Wojewodę:
(—) *J. Przybyszewski,* w. r.

27.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów w sprawie wyjaśnienia co do wykonania budżetu pomocy lekarskiej dla uprawnionych funkcjonarjuszów państwowych na rok 1922.

W sprawie organizacji i wykonania bezpłatnej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów Policji Państwowej, Poczt i Telegrafów, Robót Publicznych i Żeglugi Państwowej, oraz ich rodzin na okres od 1/I do 31/XII 1922 r. stosownie do polecenia Ministerstwa Zdrowia Publicznego L. H. 1384/22/137 zarządza się, co następuje:

Urząd Zdrowia winien starać się, ażeby pomoc lekarska dla funkcjonarjuszów państwowych przy uwzględnieniu interesów Skarbu, jednak odpowiadała celowi.

Zważywszy, że uzyskanie lepszych sił lekarskich przy obowiązujących opłatach od porady nie da się urzeczywistnić, Min. Zdr. Publ. zezwala na podniesienie tych opłat od 1 stycznia b. r., mianowicie za poradę we dnie u lekarza do 200 mk., a u chorego 300 do 400 mk., zaś w nocy podwój-

nie. Równocześnie jednak odpada dotychczasowe automatyczne podnoszenie się opłat w miarę podniesienia mnożnika dla urzędników państwowych.

O ile jednak frekwencja chorych jest tak znaczną, że zajmuje więcej, jak godzinę czasu dziennie, dążyć należy do opłacania lekarza za ryczałtem, uwzględniając w tem i wizyty chorych. W razie zakontraktowania stosownie do powyższego lekarza za ryczałtem miesięcznym, odnośną umowę przesłać należy do Urzędu Wojewódzkiego do zaakceptowania.

Równocześnie zaleca się, ażeby pomoc lekarską wogóle, a leczenie specjalne w szczególności oprzeć, gdzie to się okaże możliwem, na personel lekarski większych szpitali powszechnych.

Ułatwionoby w ten sposób instytucji „Pomocy Lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych" korzystanie ze środków pomocniczych leczenia i rozpoznawania chorób, co w wielkiej mierze leży w interesie Skarbu Państwa, oraz umieszczenie chorych w szpitalach

O ile wezwano lekarza nie umówionego, wynagrodzenie w wypadkach nagłych, — mianowicie, za pierwszą interwencją płaci Rząd, w innych wypadkach strona wzywająca.

W każdem mieście należy umówić akuszerki z wynagrodzeniem od poszczególnego porodu (lub za ryczałtem miesięcznym w razie większego skupienia urzędników państw.). Winno przytem służyć za zasadę, że koszta porodu odbytego w domu nie mogą przewyższać kosztów porodu odbytego w szpitalu.

O ile jednak w danej miejscowości koszta porodu, odbytego w domu, niżej kalkulują się, niż w szpitalu, rodząca, w przypadkach porodu prawidłowego, winna być pozostawiona w domu.

Nazwiska akuszerek umówionych oraz wysokość proponowanego wynagrodzenia podać należy Urzędowi Wojewódzkiemu do zaakceptowania.

Wobec ogromnego podniesienia się cen lekarstw, należy koniecznie przedsięwziąć środki, celem powstrzymania gwałtownego wzrostu dotyczących wydatków, da się to w znacznej mierze osiągnąć przy ścisłem przestrzeganiu zasad wskazanych w tut. okólniku L. ZP. 414 I/8 1921 r. L. ZP. 1650. Lekarze przy zapisywaniu lekarstw winni przestrzegać zasad oszczędności, posługiwać się formułkami jaknajprostszemi, a z pośród dwóch lub więcej jednako działających lekarstw wybierać najmniej kosztowne, przytem z reguły ambulant dotknięty lżejszem cierpieniem wewnętrznem winien otrzymywać tyle lekarstwa, ile potrzebnem mu jest do następnego badania, a nie, jak to zwykle zapisuje się 10 do 20 proszków, z których kilka zażyje, a resztę zmarnuje.

Odnośnie do leczenia szpitalnego należy baczyć, ażeby chorzy kierowani byli do szpitali tylko wówczas, o ile tego zachodzi konieczna potrzeba. Jeżeli jednak leczenie szpitalne bezwzględnie mniejsze powoduje koszta, niż domowe, należy stosować leczenie szpitalne.

Wobec ustanowienia bardzo wysokich taks szpitalnych, Urząd Zdrowia winien w miarę potrzeby zainicjować u władz policyjnych tworzenie w koszarach izb chorych dla przypadków lżejszych niezakaźnych.

Sposób regulowania należności z tytułu udzielonej pomocy lekarskiej funkcjonarjuszom państwowym wskazano wtut. reskrypcie z dn. 30.XI 1921 r. L. BG. 105/I/5 (Dz. Urz. Wojew. Warsz. z 1921 r. Nr. 11, poz. 170).

Warszawa, d. 10.II 1922 r. (Nr. 158/1/9).

Za Wojewodę:
(--) *J. Przybyszewski*. w. r.

28.

WYKAZ PLACÓWEK DYPLOMATYCZNYCH R. P.

AUSTRJA.

Wiedeń — Poselstwo, adres: III Rennweg I.

BELGJA.

Bruksela — Poselstwo, adres: Avenue des Gaulois 29.

BRAZYLJA.

Rio - de - Janeiro — Poselstwo.

BUŁGARJA.

Sofja — Poselstwo, adres: ul. Słowiańska 3.

CZECHO - SŁOWACJA.

Praga — Poselstwo, adres: Staromestke Namestie, Pałac Kinskeho.

CHILE.

Poselstwo — patrz Brazylja.

DANJA.

Kopenhaga — Poselstwo, adres: Bradgade, Hotel Phönix.

ESTONJA.

Rewel — Poselstwo.

FINLANDJA.

Helsingfors — Poselstwo, adres: Norra Esplanadsgatan 25-a.

FRANCJA.

Paryż — Poselstwo, adres: Avenue Kléber — 11 bis.

GRECJA.

Ateny — Poselstwo.

HOLANDJA.

Haaga — Poselstwo, adres: Sophia laan Nr. 10.

HISZPANJA.

Madryt — Poselstwo, adres: Monte Esquinza 38.

JAPONJA.

Tokio — Poselstwo, adres: 55 Zaimkucho, Azabu-Ku.

JUGOSŁAWJA.

Belgrad — Poselstwo, adres: Krunska 58.

KŁAJPEDA.

Kłajpeda — Delegacja przy Komisji Międzysojuszniczej, adres: Wiesenstr. 16.

LIGA NARODÓW.

Genewa — Delegacja Rzeczypospolitej Polskiej przy Lidze Narodów.

ŁOTWA.

Ryga — Poselstwo, adres: Mikołajewska 27/29.

NIEMCY.

Berlin — Poselstwo, adres: Kurfürstenstr 136.

NORWEGJA.

Chrystjanja — Poselstwo, adres: Maltzergate 7.

PARAGUAY.

Poselstwo — patrz Brazylja.

ROSJA.

Moskwa — Poselstwo.

RUMUNJA.

Bukareszt — Poselstwo, adres: Cales Victoriei 129.

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOC.

Waszyngton — Poselstwo, adres: C. C. 2640 — 16 — Street.

STOLICA APOSTOLSKA.

Rzym — Poselstwo, adres: Via dei Condotti 11.

SZWAJCARJA.

Bern — Poselstwo, adres: Elfenstrasse 25.

SZWECJA.

Sztokholm — Poselstwo, adres: Blasierholmstorg 14.

TURCJA.

Konstantynopol — Delegacja przy Wysokiej Porcie, adres: rue Sira Selvi 24.

UKRAINA.

Charków — Poselstwo.

URUGUAY.

Poselstwo — patrz Brazylja.

W. BRYTANJA.

Londyn — Poselstwo, adres: 45 Grosvenor Square W. I.

WĘGRY.

Budapeszt — Poselstwo, adres: Zita Kiralynot 2.

WŁOCHY.

Rzym — Poselstwo, adres: Piazza di Spagna 20.

KOMISARJAT GENERALNY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ W GDAŃSKU.

Gdańsk — adres: Delbrück Allee 3-a.

B.

S I E Ć K O N S U L A R N A.

ARGENTYNA.

Bueno-Aires — Konsul II kl., adres: Calle Victoria Nr. 1896, okręg: Argentyna, Chile, Uruguay i Paraguay.

AUSTRJA.

Wiedeń — Wydział konsularny przy Poselstwie, adres: III Rennweg 1, adres: Biura paszportowego: Majerhofgasse II — IV, okręg Rzeczpospolita Austrjacka.

AUSTRALJA.

Sydney — Generalny Konsulat Honorowy, okręg: Australja i Nowa Zelandja.

BELGJA.

Antwerpja — Konsulat I. kl., adres: Avenue Izabelle 81, okręg: Prowinc. Anvers, Flandre occid., Flandre orientale, Limbourg, oraz posiadłości zamorskie.

Bruksela—Konsulat honorowy, adres: rue Stevin 128, okręg: Prow. Brabant, Namur, Luxemburg belge, Liege, Hainaut.

BRAZYLJA.

Kurytyba — Konsulat II kl., adres. ulica 13 de Maio, Nr. 63, okręg: Stany: Parana, S-ta Catharina, Matto Grosso.

Rio-de Janeiro — Wydz. kons. przy Poselstwie, okręg: Stany, Rio de Janeiro, Sao Paulo, Minas Geraes, Espirito Santo, Bahia, Alagoas, Pernambuco, Parahyba, Rio Grande do Norte, Ceara, Maranhao, Para Amazonas oraz republiki: Boliwia, Peru, Equador, Columbia i Venezuela.

BUŁGARJA.

Sofja — Wydział Konsularny przy Poselstwie, adres: ul. Słowiańska 3, okręg: Bułgarja.

CHILE.

Santjago de Chile — Konsul Honorowy.

CHINY.

Szanghaj — Konsulat II kl., adres: 96 Szechuen Read, okręg: Chiny, Tybet oraz Sjam.

CZECHO-SŁOWACJA.

Praga — Konsulat I kl., adres: Smichów, Pałac Portheima, okręg: Czecho-Słowacja z wyjątkiem okr. Konsulatu w Morawskiej Ostrawie.

Morawska-Ostrawa — Konsulat II kl., okręg: Żupy, Morawsko-Ostrawska, Ołumuniecka i Węgierskie Hradyszcze, okręg Cieszyński, Słowaczyzna i Ruś Zakarpacka.

Koszyce — V. Konsulat.

DANJA.

Kopenhaga — Wydział Konsularny przy Poselstwie: adres: Colbjörnsensgade 28, okręg Danja.
Aalborg — W. Konsulat Honorowy, okręg: miasto Aalborg z okręgiem.
Aarhus — W. Konsulat Honorowy, okręg: port Aarhus z okręgiem.
Haslen Bornholmie — W. Konsulat Honorowy, okręg: miasto Hasle n/Bornholmie z okręgiem.

ESTONJA.

Rewel — Wydział konsularny przy Przedstawicielstwie, okręg: Estonja.

FINLANDJA.

Helsingfors — Wydział konsularny przy Poselstwie, adres: N. Esplanaden 25-a, okręg Finlandja.

FRANCJA.

Bordeaux — Konsulat Honorowy, okręg: miasto Bordeaux, departamenty Girondo i Landes.
Havre — Konsulat Honorowy — rue Marie Therese 6, okręg: Havre i departamenty: Seine-Inferieure, Eure, Calvades, Orne, La Manche, Ille-et-Vilaine, Côtes-du-Nord, Finistere, Morbihan.
Lyon — Konsulat II kl., adres: Lyon - Ville - urbane; Boulevard de la Cote 14 bis., okręg: miasto Lyon, departamenty: Rhene, Isere, Savoie, H-te Savoie, Ain Jura, Deubs, H-te Saone, Cote d'Or, Saonne-et-Loire, Nievre, Allier, Puyde-Deme, Cantal, Haute-Loire i Loire.
Marsylia — Konsulat Honorowy, adres: 4, B. 19 des Chalets de Nice.
Nicea — Konsulat Honorowy, adres: 27 Boulevard Dubouchage, okręg: Dep. Alpes Maritimes.
Paryż — Konsulat Generalny, adres: 5 rue Godet de Maurey, okręg: miasto Paryż, departamenty: Aisne, Ardennes, Aube, Belfort, Cher, Cerreze, Creuse, Eure-et-Loi, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loir-Inferieuer, Loiret, Maine-et-Loire, Mayenne, Marne, Haute-Marne, Nord, Oise, Pas-de-Calais, Sarthe, Seine-et-Marne, Seine-et-Oise, Deux-Sevres, Somme, Vendes, Haute-Vienne, Yenne, oraz posiadłości zamorskie z wyjątkiem Algieru, Tunisu i Marokka.
Strasburg — Konsulat II kl., adres: 21 Avenue de la Liberté, okręg: Alzacja, Lotaryngja, depar. Meurthe-et-Moselle, Meuse, Vosges, terytorjum Belfortu, oraz Zagłębie Saary.

HOLANDJA.

Rotterdam — Konsulat II kl., adres: Stationsweg 71-a, okręg: Holandja, oraz jej posiadłości zamorskie.

JAPONJA.

Tokjo — Wydział konsularny przy Poselstwie, adres: 55 Zaimkuche Azabu-Ku., okręg: Japonja wraz z Koreą, oraz jej posiadłości zamorskie.

JUGOSŁAWJA.

Belgrad — Wydział konsularny przy Poselstwie, adres: Krunska 58, okręg: Stara Serbja, Nowa Serbja, Banat, Czarnogórze, Albanja.
Zagrzeb — Konsulat Generalny, adres: Boskowicowa 2, okręg: Chorwacja, Slawonja, Kraina, Dalmacja, Bośnia i Hercegowicna.

KANADA.

Montreal — Konsulat Generalny, adres: 44 Bishop Street, okręg: prowincje: Ontario z wyjątkiem okręgu Kenora i Rainy River, Quebec, N. Brunswik, N. Szkocja.
Winnipeg — Vice-Konsulat, adres: Balmoral place 52, okręg: prowincje: Manitoba, Saskatchewan, Alberta, Britisch Columbia, oraz okręgi Kenora i Rainy River w prowincji Ontario. Terytorja: Koowatin, Mackenzie, Yukon.

KŁAJPEDA.

Kłajpeda (Memel) — Wydz. Kons. przy Delegacji, adres: Polangenstrasse, hotel Victoria, okręg Terytorjum pod zarządem Ligi Narodów.

LUXEMBURG.

Luxemburg — Konsulat Honorowy, okręg: W. Ks. Luxemburg.

ŁOTWA.

Lipawa — Konsulat II kl., adres: Leepaja, 65, okręg: pow. lipawski, Grobin, Goldynga, Hazenpot z okr.
Ryga — Konsulat I kl., adres: ul. Elżbiety Nr. 23 m. 2, okręg: Republika Łotewska z wyjątkiem okręgu konsulatu w Lipawie i Dyneburgu.
Dyneburg — Konsulat II kl., okręg: powiaty: dyneburski, lucyński, rzeczycki, część dryssieńskiego i wschodnia część iłłuksztańskiego.

NIEMCY.

Berlin — Konsulat Generalny, adres: Potstamerstrasse 62, adres Biura paszportow.: Kurfürstenstrasse 133, okręg: część Niemiec, nieobjęta okręg. konsulatów w Monachjum Hamburgu, Kolonji, Essen, Wrocławiu i Królewcu.
Essen — Konsulat II kl., adres: Huyssen Alle 80, okręg: miasto Essen, Westfalja i niezajęta część Nadrenji.
Hamburg — Konsulat I kl., adres: Hansaplatz 11, okręg: miasta Hamburg, Lubeka, Brema, Rupublika Oldenburska, reszta prowincji Szlezwig-Holstein, półn. część Hanoweru, t. j. obwody Stado i Lueneburg, oraz miasta Altona i Harburg.
Kolonja — Konsulat II kl., adres: Lindenta, Duerenerstrasse 248, okręg: miasto Kolonja i wszystkie okupowane tereny na Zachodzie.
Królewiec — Konsulat I kl., adres: Neuedammgasse 20, okręg: miasto Królewiec i całe terytorjum Prus Wschodnich.
Kwidzyń — Konsulat II kl.
Monachjum — Konsulat Generalny, adres: Tannestrasse 26, okręg: Bawarja, Wirtembergja, Badenja i Hessen - Darmstadt.
Olsztyn — Agencja konsularna.
Wrocław — Konsulat II kl., adres: ul. Ohlauerufer Nr. 2, okręg: Śląsk z wyjątkiem teren. plebisc.
Norwegja — Konsulat honorowy w Chrystjanji.

PARAGUAY.

Asuncien — Konsulat Honorowy.

PERU.

Trujille — Konsulat Honorowy.

PLEBISCYTOWE TERENY.

Opole — Konsulat Generalny, adres: ul. Mikołaja Nr. 36=a, okręg: tereny plebiscyt. Śląska Górnego.

ROSJA.

Moskwa — Wydział Konsularny przy Poselstwie.

RUMUNJA.

Bukareszt — Konsulat II kl.. adres: Strada Popa Tatu 57, okręg: Wołoszczyzna, Transylwanja i Banat.

Czerniowce — Konsulat II kl., adres: ul. Ormiańska 4, okręg: Bukowina.

Galatz — Konsulat II kl., Cuza Voda 53, okręg: miasta Galatz, okręgi Moldawja i Dobrudża.

Kiszyniów — Konsulat Honorowy, adres: ul. Aleksandra Dobrego, róg Mikołajewskiej 49, okręg. Besarabja.

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Buffalo — Konsulat II kl., adres: 76. — Filmore Avenue Nr. 4, okręg: miasto Buffalo, stany: Maine, New=Hampshire, Vermont, oraz 42 hrabstwa stanu New = York, nieprzydzielone do Konsulatu gen. New = York.

Chicago — Konsulat Generalny, adres: 1115 Nr. Robey Str. III, okręg: Stany Illinois, Wiskonsin, Indiana, Minnessota, Missouri, Iowa, Dakota północna, Dakota południowa, Nebrasca, Kansas, Arkansas, Louisiana, Kentucky, Tennessee, Oklahoma. Teksas, Montana, Wyoming, Colorado, New=Mexico, Arisona, Utach, Idaho, Waschington, Oregon, Nevada, California i terytorja Alaska.

Detroit — Konsulat II klasy, okręg: stany Michigan i Ohio.

New = York — Konsulat Generalny, adres: 953 Third Av. 57=th. St. N. Y., okręg: hrabstwa stanu New = York, nieobjęte kompetencją Konsulatu w Buffalo, oraz stany, New=Yersey, Rhode Island, Connecticut, Massachusets, Delaware, Maryland, Wirginia, Północna i Południowa Karolina, Georgia, Florida, Missisipi, Alabama, okręg Kolumbia, oraz republiki: Meksyk, Guatemala, Honduras, San Salvador, Nicaragua, Costarika i Panama.

Pittsburg — Konsulat II kl., adres: 217 N. Craig Street, Pittsburg Pa, okręg stany: Pensylwania, Zachodnia Wirginia.

SZWAJCARJA.

Bern — Wydział kons. przy Poselstwie, adres: Tunstrasse 20, okręg — kantony: Bern, Luzerna, Uri, Oberwalden, Niderwalden. Solura, Tessin i Fryburg, Genewa, Neuchatel, Valais i Vaud.

Zurych — Konsulat II kl., adres: Fraumuensterstrasse 13, okręg: kantony: Zurych, Schwytz, Glarus, Zug, Bazylea, Szafuza, Appenzel, St. Gall, Grisois, Aaran i Thurgau.

SZWECJA.

Malmö — Konsulat Honorowy, okręg: miasto Malmö i całe terytorjum Malmoechus, Krinstanstad, Bleikinge, Kronberg i Halland.

Sztockholm — Gen. Konsulat Honorowy, adres: Birgeljalsgatan 85, okręg: miasto Sztokholm, okręgi: Goteborg, Bohus, Alosborg, Skarberg, Jönköpin, Kalmar, Gottland, Ostergöttland, Stockholm, Uppsala, Södermanland, Västmanland, Orebro, Värmland, Kopparberg, Gävleberg, Jämtland, Västernerrland, Västerbetten i Norrbotten.

SYBERJA.

Charbin — Konsulat Generalny. Okręg: miasto Błagowieszczeńsk na Amurze z obwodem, oraz Mandżurja.

Władywostok — Konsulat II kl., adres: ul. Puszkinska 33, okręg: gub. Przymorska, Amurska, Sachalin, Kamczatka i kraje na północ od tych prowincji, aż do oceanu.

TURCJA.

Konstantynopol — Wydział Konsul. przy Delegacji, adres: rue Sira Selvi 24.

UKRAINA.

Charków — Wydział Konsularny przy Poselstwie.

URUGUAY.

Montevideo — Konsulat honorowy.

WĘGRY.

Budapeszt — Wydział konsularny przy Poselstwie, adres: Akademia utcza 9 III p. okręg: Węgry.

WIELKA BRYTANJA.

Londyn — Konsulat Generalny, adres: 2 Upper Montague Street W. C. I. Russel Square London, okręg: Anglja właściwa wraz z Irlandją i wszystkiemi dominiami z wyjątkiem Kanady, Australji i Nowej Zelandji.

WŁOCHY.

Florencja — Konsulat Honorowy, adres: Lung'Arne del Tempio 22=a, okręg, prowincje: Florencja, Siena, Arezzo, Perugia i Grosseto.

Medjolan — Konsulat II klasy, adres: Piazza Cajazzo 33, okręg — prowincje: Medjolan, Novara. Como, Sondrjo, Bergamo, Brescia, Cremona, Pavia, Piacenza, Parma, Mantova, Trentino (kraj odebrany), Genua, Porto=Maurizio, Massalazzara, Lucca, Pisa i Liverno.

Neapol — Konsulat Honorowy, adres: via dei Mille 47, okręg: Neapol, Caserta, Foggia, Avellino, Benevento, Salerno, Bari, Lecce, Potenza, Cosenza, Reggio, Calabria i Catanzaro.

Palermo — Konsulat Honorowy, adres: Piazza della Marina 18, okręg — prowincje: Palermo, Messyna, Catania, Syrakuzy, Caltanisetta, Girgenti i Trapani.

Rzym — Wydział Konsularny przy Poselstwie, adres: Piazza d'Aracoeli 33, okręg — prowin.: Rzym, Teramo, Aquila, Chieti, Campobasso, Ascoli, Piceno, Sassari, Cagliari, oraz posiadłości zamorskie.

Trjest — Konsulat II kl., adres: Piazza della Borsa 4, okręg — prowincje: Trjest, Istrja, Venezia, Giulia, Venezia Veneta, Udine, Belluno, Treviso, Vicenza, Verona, Padova, Rovigo, Reggio-Emilia, Modena, Bologna, Ferrara, Ravenna, Forli, Pesarc, Urbino, Amona, Macerata i Rzeczpospolita San Marino.

Turyn — Konsulat Honorowy, adres: via Milano 20, okręg — prowincje: Turyn, Cuneo, Aleksandrja.

V.

29.

RUCH SŁUŻBOWY.

I. W Urzędzie Wojewódzkim.

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował: p. o. referenta Stefana Pachnowskiego referentem, Romana Janusza Tryniszewskiego p. o. referentem, Dr. Bronisława Cetisa p. o. urzędn. VII st. sł.;

b) zwolnił: st. referenta D-ra Marjana Dworzańskiego; p. o. refer. Dr. Władysława Drobniewicza.

B. Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: a) mianował: Stefana Koeppego p. o. urzędn. VII st. sł.

C. Wojewoda: a) mianował: Władysława Boronia i Anielę Biedersztadt p. o. urzędn. IX st. sł.; Helenę Wadowską p. o. urzędn. X st. sł.;

b) awansował: p. o. urzędu. XI st. sł. Alojzę Strzałkowską na p. o. urzędn. X st. sł.

II. W Starostwach.

A. Minister Spr. Wewn.: a) mianował: referenta Władysława Staniszewskiego Starostą w Sochaczewie, b) zwolnił p. o. urzęd. VII st. sł. we Włocławku Jana Gadomskiego, c) przeniósł: p. o. referenta Michała Urbańskiego z Opatowa do Skierniewic.

B. Minister Roln. i D. P.: a) zwolnił: p. o. lekarza weterynaryjnego w Lipnie Ignacego Sokołowskiego.

C. Wojewoda: a) mianował: Kazimierza Bunikiewicza, p. o. kom. Ochr. Las. w VIII st. sł. w Sierpcu; Antoniego Korsaka, p. o. lekarza weter. w VIII st. sł. w Przasnyszu; Stefana Koźlakowskiego, p. o. refer. rol. w VIII st. sł. w Płońsku; Sabinę Bierską, p. o. urz. X st. sł. w Rawie Maz.; Mieczysława Leszka, p. o. urz. XI st. sł. w Sierpcu; p. o. san. pow. w 6 st. niż.: Stanisława Mikiela w Mińsku Mazow., Jana Kierlańczyka w Grodzisku, Piotra Nowakowskiego w Płońsku, Feliksa Żydowo w Kutnie, Jana Chojnackiego w Rawie i Daniela Stępczyńskiego we Włocławku;

b) przeniósł: p. o. urzędn. VIII st. sł. Tadeusza Macha ze Skierniewic do Grodziska;

c) zwolnił: pomocnika referenta we Włocławku, Romana Ziembę, p. o. urz. IX st. sł. w Sierpcu, Jerzego Bonasewicza;

d) unieważnił: dekret przyjęcia Tadeusza Ciunkiewicza w charakterze p. o. referenta rol. w VIII st. sł. w Płońsku.

VI.

30.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 30 stycznia 1922 r., L. AD. 1094/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 151, stowarzyszenie pod nazwą: „Rada Opiekuńcza m. Pruszkowa".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 9 lutego 1922 r., L. AD. 7024/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 153, stowarzyszenie pod nazwą „Związek Rzemieślników Żydów w Kutnie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 31 stycznia 1922 r., L. AD. 554/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 154, stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ochotnicza w Słupsku, pow. Mławskiego".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lutego 1922 r., L. AD. 267/1—3, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 155, stowarzyszenie pod nazwą „Straż Ogniowa Ochotnicza w Kłotnie, pow. Włocławskiego".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lutego 1922 r., L. AD. 1540/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 156, stowarzyszenie pod nazwą: „Żyrardowskie T-wo Samokształcenia".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 15 lutego 1922 r., L. AD. 754/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 157, stowarzyszenie pod nazwą: „Związek właścicieli sanatorjów i pensjonatów w Otwocku", pow. Warszawskiego.

Stowarzyszenie p. n. „Żyrardowskie T-wo „Wychowanie" zarejestrowane przez b. władze rosyjskie, z siedzibą w Żyrardowie, zameldowane jest w Urzędzie Województwa Warszawskiego pod Nr. 158 dnia 10 lutego 1922 r., zgodnie z Dekretem o stowarzyszeniach z dnia 3 stycznia 1919 r.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 22 lutego 1922 r., L. AD. 1939/3/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 159, stowarzyszenie pod nazwą „Pułtuskie T-wo Łowieckie".

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dnia 22 lutego 1922 r., L. AD. 1976/I, zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 160, stowarzyszenie pod nazwą: „T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Kaczym Dole".

OGŁOSZENIA.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1. Andrzeju Łoniewskim, właścicielu trzech parceli: Nr. 5 przestrzeni 5 dziesięcin 2220 sążni, Nr. 6 — 5 dziesięcin 2165 sążni i Nr. 7 — 5 dziesięcin 2140 sążni, pochodzących z dóbr Szumlin, lit. N, powiatu Płońskiego;

2. Mikołaju Nowackim, właścicielu dwóch parceli, oznaczonych Nr.Nr. 3 i 4, zawierających przestrzeni po 5 dziesięcin 299 sążni każda, pochodzących z dóbr Biskupice, lit. B, powiatu Płońskiego.

3. Piotrze Gortacie, współwłaścicielu dóbr Lisewo, powiatu Płońskiego.

4. Feliksie Konopackim, współwłaścicielu dóbr Charszewo—folwark, powiatu Rypińskiego.

5. Wojciechu Fadrze, właścicielu parceli № 15, przestrzeni 4 dziesięciny 1766 sążni, pochodzącej z dóbr Biskupice, lit. A, powiatu Płońskiego.

6. Franciszku Murawskim, właścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 1950 sążni, pochodzącej z dóbr Cieszewo-Wielkie, lit. B, powiatu Płockiego.

7. Michale Szarku, właścicielu parceli Nr. 11, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 773 sążnie, pochodzącej z dóbr Ciemniewo, lit. H, powiatu Ciechanowskiego.

8. Antonim Głąbie, współwłaścicielu parceli Nr. 6, zawierającej przestrzeni 6 dziesięcin 359 sążni, pochodzącej z dóbr Złotowo-Koziczki, lit. C, powiatu Mławskiego.

9. Karolu Walasie, współwłaścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 6 dziesięcin 726 sążni, pochodzącej z dóbr Złotowo-Koziczki, lit. C, powiatu Mławskiego.

10. Marcinie Molasie, właścicielu parceli № 21, zawierającej przestrzeni 12 dziesięcin 2130 sążni, pochodzącej z dóbr Sadłowo, lit. A, powiatu Sierpskiego.

11. Antonim Sadowskim, współwłaścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 1950 sążni, pochodzącej z dóbr Cieszewo-Wielkie, lit. B, powiatu Płockiego i parceli Nr. 4, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 299 sążni, pochodzącej z dóbr Cieszewo-Wielkie, lit. C, powiatu Płockiego.

12. Józefie Mądrzejewskim, właścicielu nieruchomości miejskiej w Płocku Nr. 487.

13. Antonim Gburzyńskim, właścicielu dóbr Wierzbówiec - Koliszewy, lit. H, powiatu Płońskiego.

14. Teofilu Rutkiewiczu, właścicielu parceli Nr. 3, pochodzącej z dóbr Gościmino - Wielkie, lit. A. B.b, powiatu Płońskiego, zawierającej przestrzeni 5 dziesięcin 600 sążni i właścicielu parceli Nr. 21, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 525 sążni, pochodzącej z dóbr Gościmin - Zawady, lit. B, powiatu Płońskiego.

15. Adamie Wierszewskim, właścicielu parceli Nr. 1, zawierającej przestrzeni 4 dziesięciny 992 sążnie, pochodzącej z dóbr Osiek - Wielki, lit. A, powiatu Sierpskiego.

16. Janie Szymczaku, właścicielu parceli № 15, przestrzeni 3 dziesięciny 354 sążnie, pochodzącej z dóbr Ciemniewo, lit. T, powiatu Ciechanowskiego.

17. Franciszku Kiełkowskim, właścicielu dwóch parceli, oznaczonych Nr.Nr. 26 i 27, zawierających przestrzeni razem 5 dziesięcin 300 sążni, pochodzących z dóbr Okrąg, powiatu Lipnoskiego.

18. Janie Zielińskim, właścicielu dwóch parceli, oznaczonych Nr.Nr. 17 i 18, zawierających przestrzeni każda po 2 dziesięciny 1350 sążni, pochodzących z dóbr Okrąg, powiatu Lipnoskiego.

19. Janie Smolińskim, właścicielu parceli № 2, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2025 sążni, pochodzącej z dóbr Koziminy, lit. F, powiatu Płońskiego.

20. Andrzeju Pawlaku, właścicielu parceli Nr. 8, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2025 sążni, pochodzącej z dóbr Koźminy, lit. F, powiatu Płońskiego.

21. Antonim Czarneckim, właścicielu parceli Nr. 10, zawierającej przestrzeni 3 dziesięciny 2025 sążni, pochodzącej z dóbr Koźminy, lit. F, powiatu Płońskiego.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 12 czerwca 1922 roku w tymże Wydziale Hipotecznym w Płocku.

Notarjusz A. Tyc, w Płocku obwieszcza, że toczą się postępowania spadkowe po śmierci:

1. Józefa Pilchowskiego, wierzyciela sumy 5.000 rubli i ewikcji 500 rubli — zabezpieczonych pod Nr.Nr. 3 i 4 działu IV na dobrach Ćwiklino, lit. A, B, powiatu Płońskiego.

2. Jana Ciechockiego, właściciela działki gruntu Nr. 1, przestrzeni 8 dziesięcin 2323 sążnie z dóbr Szczawin, lit. B, powiatu Płońskiego.

3. Feliksy (Magdaleny, 2-ch imion) Kozłowskiej, właścicielki nieruchomości w Płocku Nr. 139 i 140 i Nr. 138A.B., oraz właścicielki dóbr Felicjanów folwark, powiatu Płockiego.

4. Szymona-Tadeusza Głowackiego, właściciela parceli Nr. 4, przestrzeni 3 dziesięciny 2024 sążnie z dóbr Dombrusk, lit. C, „Stoplin", powiatu Płockiego.

5. Wandy - Barbary Frajman, współwłaścicielki dóbr Strzegowo E., Strzegowo I., Strzegowo L. i wierzycielki sumy 7.000 rb. i ewikcji 700 rb., zabezpieczonych na dobrach Ośmiałowo, pow. lipnowskiego.

6. Jana Jarzyńskiego, właśc. parceli 3 dziesięcin 2025 sążni Nr. 34, z dóbr Smardzewo- Kmiece vel Judyce i Smardzewo.- Włosty, lit. A, pow. Płockiego.

7. Szymona Dutkiewicza, właściciela parceli Nr.Nr. 1, 2, 3, z dóbr Białyszewo i Szczepanki, lit. C, pow. Sierpskiego.

8. Mateusza Osmalak vel Osmulskiego, właściciela parceli Nr.Nr. 13 i 14, w T-wie „Zenobin". z dobr Tuza - Wielka, lit. A, C, E, K, M. P, G, H, R, S, T, Nr. 11, pow. Lipnowskiego.

9. Szymona vel Szymsze Łaskiego, wierzyciela sumy 400 rb. i ewikcji 1:000 rb. i 2.500 rb., zabezpieczonych na nieruchomościach w Płocku Nr.Nr. 10 i 11, pod Nr.Nr. 6 i 7; sum 112 rb. 60 kop. i 507 rb. 38 kop.—na nieruchomości w Płocku Nr. 8, pod Nr.Nr. 3 i 4 i sum 320 rb. i 422 rb. 50 kop. — na nieruchomości w Płocku Nr.Nr. 34 i 35 pod Nr. Nr. 1 i 7, należących do zmarłego w ⅓ części, wierzyciela sum 1.000 rb. i 300 rb. — na dobrach Idzikowice, lit. A. B. D. pow. Płońskiego, pod Nr.Nr. 21 i 22 i wierzyciela sumy 690 rb. 12 k., prawa pobierania czynszu wieczystego po 105 rb. rocznie i sześciu stóp papieru, wartości 9 rb. rocznie — pod Nr. 1, działu III, sum 660 rb. 52 kop., 200 rb., 520 rb., 220 rb., 382 rb., 325 rb. 25 kop., 610 rb. — pod Nr.Nr. 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31, oraz sum 65 rb. 16 kop., 245 rb., 245 rb., 184 rb., 126 rb., 316 rb 80 k., 316 rb. 80 kop., 237 rb. 60 kop. i 162 rb. 36 kop. — pod Nr. 22 działu IV, wszystko na dobrach Charszewo - młyn i Sitnica, pow. Rypińskiego.

Termin do zamknięcia tych spadków został wyznaczony na dzień 10 czerwca 1922 roku, w kancelarji notarjusza ogłaszającego.

Wydział hipoteczny powiatowy w Płocku, obwieszcza, że otwarto postępowania spadkowe po zmarłych: Janie Rogulskim, współwłaścicielu osady włościańskiej Nr. 8, 9 i 20 we wsi Węgrzynowo, gminy Święcice, oraz Abramie i Bajli, małżonków Lichtensztejn, właścicielach nieruchomości Nr. 140 w m. Wyszogrodzie.

Termin zamknięcia tych postępowań wyznaczono na dzień 14 lipca 1922 r., w którym obowiązani się stawić w kancelarji rzeczonego Wydziału wszyscy interesowani.

Józef Brudnicki, Notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku — ogłasza, iż zostało otwarte postępowanie spadkowe po śmierci następujących osób, a mianowicie:

1) po Moszku-Berze Fyrsztenbergu vel Fürstembergu, używającym zwykle jednego imienia „Moszek", właścicielu Płockich miejskich nieruchomości: Nr. 22, 15 i 16 i Nr. 86 i wierzycielu sumy rubli 4100 z procentami i kosztami, zabezpieczonej na dobrach ziemskich Szczepkowo - Zalesie, A. C., powiatu Mławskiego, pod Nr. 5 działu IV i

2) po Pawle-Jakóbie Czosnowskim, używającym zwykle jednego imienia „Paweł", właścicielu dóbr ziemskich Rzęgnowo, powiatu Przasnyskiego.

Termin do zamknięcia tego spadku został naznaczony w kancelarji Notarjusza Brudnickiego w Płocku, na dzień 20 maja roku 1922 i w tym dniu osoby zainteresowane winny się stawić do tejże kancelarji Notarjusza Brudnickiego, w celu ujawnienia swych praw do spadku.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Gustawa Goldwassera i innych w dniu 12 kwietnia 1922 roku od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Kolonja we wsi Wola Nr. 773/134", powiatu Warszawskiego, obecnie do terytorjum m. st. Warszawy włączonej, należącej do Brajndli-Dwojry Stambułka, Gustawa Goldwassera, Gustawy Golwasser, Rozalji Goldwasser, Maksymiljana Goldwassera i Gabrjela Goldwassera, składającej się z dwóch niezabudowanych działek ziemi, ogólnej przestrzeni około 216,000 łokci kwadratowych, ogrodu owocowego, zawierającego około 100 drzew starych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 4 czerwca 1921 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym nie jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 4.314.420 stosownie do decyzji Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 stycznia 1922 r. i zgodnie z art. 1182 U. P. C. może być sprzedaną niżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 431,442.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Jadwigi Jackowskiej w dniu 12 kwietnia 1922 roku od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Folwark Osuchów", położonej w gminie Borowe, powiatu Grójeckiego, należącej do Marji-Anny-Zofji Jackowskiej i Marji-Krystyny-Zofji Jackowskiej, składającej się z ziemi ogólnej przestrzeni 149 dziesięcin 2229 sążni kwadratowych czyli mórg 292 prętów 169, budynku, obory, chlewków drewnianych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 4 lutego 1922 roku sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Rubli 48,850, oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 14.000.000.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 1.400.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej Nr. 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie wdowy Anieli Wolskiej w dniu 12 kwietnia 1922 roku od godziny 10 z rana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości „Dobra ziemskie „Grochów", powiatu Kutnowskiego, należącej do Wiesława Wolskiego, Zbigniewa Wolskiego, Lucjana Wolskiego, Grażyny z Wolskich Winiarskiej, Aldony Wolskiej, Marji - Bożenny Wolskiej, Janiny z Dobrowolskich Wolskiej, Heleny z Wolskich Zadrowskiej, Heleny Zadrowskiej i Ireny Zadrowskiej, składającej się z ogólnej przestrzeni ziemi ornej, łąk, lasów, zagajników, ogrodów i nieużytków 632 mórg i 190 prętów kwadratowych, 17 murowanych i drewnianych, mieszkalnych i gospodarczych budynków, inwentarzy żywych i martwych, oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 12 sierpnia 1921 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami kaucjami i ostrzeżeniami na sumę Mk. 228,686 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 35,950,000 lecz z godnie z art. 1182 U. P. C. może być sprzedana niżej oszacowania.

Zamierzający wziąć udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 3.595.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 15 marca 1922 r., wciągnięto następujące dodatkowe zgłoszenie:

„Związek Powiatowych Spółdzielni Spożywczych Urzędników Państwowych i Komunalnych, Województwa Warszawskiego z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie". Likwidatorowie: Jan Waskiewicz, Jan Marczyński, Stefan Sumiński, wszyscy w Warszawie. Za Związek podpisują likwidatorowie, dołączając do firmy wzmiankę „w likwidacji", oraz swe podpisy. Jednogłośną uchwałą Walnych Zgromadzeń z dnia 31 stycznia i 18 lutego 1922 r. postanowiono przystąpić do likwidacji zgodnie z przepisami art. 79 i 80 Ustawy o Spółdzielniach z dn. 29/X 1920 r.

Warszawa, dnia 15 marca 1922 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22. № 16927. 4. III. 22.